

Hingster, naar de skulle due noget, men der findes ikke et eneste offentligt Stutteri, det er Altsammen privat; der har aldrig nogensinde i England eksisteret noget som helst kongeligt Etablissement for Heste, — og jeg er overbevist om, at dersom det havde været Tilfældet, saa hentede ikke Alverden nu sine Bøffelere fra England. Hadde det ikke været overladt til den private Virksomhed og til den Spore, der ligger i, at naar den ene skaffer noget Godt, saa vil den anden have noget Bedre, da havde England ikke haft Heste, der have løbet en engelsk Mil i en Minut og gjort de vidunderligste Gjerninger, man kan fordrø af en Hest. Jeg vil fremdeles sige det ærede Medlem, at det er en Kjendsgjerning, at der ikke er et eneste offentligt Stutteri for en Stats Regjering, som har betalt sig, og at det kun er ved private Folks Virksomhed, at Hestevæsenet er blevet til Noget. Der er saamange Punkter, der kunne fremsendes til Fordeel for os, der foreslaae, ikke at bevilge flere Penge til denne Sag, at det vilde blive altfor langvarigt, om jeg vilde vedblive at citere, men jeg vil anbefale de ærede Medlemmer paa det Bedste at læse alle disse Væretninger igjennem, forsaavidt de ikke allerede have gjort det, og jeg holder mig da overbevist om, at Enhver vil give mig Ret i, at Udvalget har gjort det Aligeste, der var at gjøre, idet det har sagt, lad os holde op med disse Udgifter, lad os sælge eller give bort til Amterne — det bryde vi os ikke om — alle disse Hingster, som staae i Kolding. Jeg vil ikke sige, at vi udrette noget Stort ved at give dem bort, thi der er flere Beviser for, at de fleste ikke due, end der er Beviser for, at de ere gode, og dersom jeg kunde tage de private Herrer frem, som staae i Spidsen for Landstutteriet, saa skulde de sande mine Ord, at de fleste af Hingstene er det ikke værd at bringe ud omkring i Amterne, og lad os fremfor Alt ikke glemme det, naar der er Tale om at forbedre Landets Hestevæsen og derved vor Nationalvelstand; thi det er ganske vist, at det er et stort nationaloeconomisk Spørgsmaal. Det er en aldeles forkeert Anskuelse, at de meest ubmærkede Hingster alene skulde kunne tilveiebringe god Afkom, thi det er længe anerkjendt, at det, som det egentligt kommer an paa, er Hopperne;

det er disse, der ere Hovedsagen. Siden det ærede Medlem ved Siden af (Vesperen) henviser til Europa, saa skal jeg henviser til Afrika og til, at det fra Oldtiden er bekjendt, at Araberne kun brød sig lidet om Hingstene, men derimod meget om Hopperne. Det samme ærede Medlem har, saa forekommer det mig, givet færre Data til Begrundelse af sin Anskuelse, end jeg har været istand til for det høitærede Thing at fremlægge Beviser og Kjendsgjerninger for det Mødsatte, og jeg har derfor det Haab, at den sunde Sands, som ved slige Leiligheder gaaer igjennem en offentlig Forsamling, især naar den er saa talrig som denne, vil seire, og at man vil fritage vor Indenrigsminister for at drive Fabrikken i Kolding, at man vil anvende Bygningerne der til langt fordeelagtigere Brug end det, hvortil de nu anvendes, og hvortil Statens Penge besvære nu i en Række af Aar have været anvendte. Jeg haaber endnu at leve den Dag, da Stamstutteriet paa Frederiksborg gaaer den samme Vej som den, jeg venter, at der nu vil blive anvist Landstutteriet i Kolding.

Neergaard: Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der er bleven anført af min ærede Medforslagsstiller (Knudsen); jeg maa dog bemærke, at jeg langt fra anseer Landstutteriet for at være til nogen egentlig stor Nytte her i Danmark; men jeg maa paa den anden Side ogsaa mene, at det vistnok vilde medføre store Ulemper, om det pludselig blev hævet. Jeg troer, at de 40 Hingster, som nu haves omkring paa forskellige Steder i Danmark, da vilde blive meget fænebe. Man maa lægge Mærke til, at Hingster ikke paa eengang kunne komme frem, der skal Tid dertil, og dersom man altsaa siger: vi hæve Landstutteriet iaar, saa have vi ikke længere disse Hingster. Meningen med det Forslag, som vi have stillet, er, at man ikke iaar — og ei heller nødvendigviis fremtidig — bør bevilge Penge til Anskaffelse af nye Hingster, thi jeg har, som jeg allerede har sagt, ikke saa overordentlig megen Tiltro til det Gode, som Landstutteriet har udrettet. Det er min Mening, at vi successive skulde indskrænke Antallet af Hingsterne, alt eftersom man successive an-